

Lett tur i kupert skogsterreng

## «Kjerkstien», Mostadmarka - Engan (- Malvik kirke)

Ca. 10 km, på merka sti.

En tur i gamle fotefar etter folk fra Mostadmarka på kirkeveg til Malvik. Mange pilegrimer har også fulgt denne stien etter turen ned gjennom Selbu og Tydal.



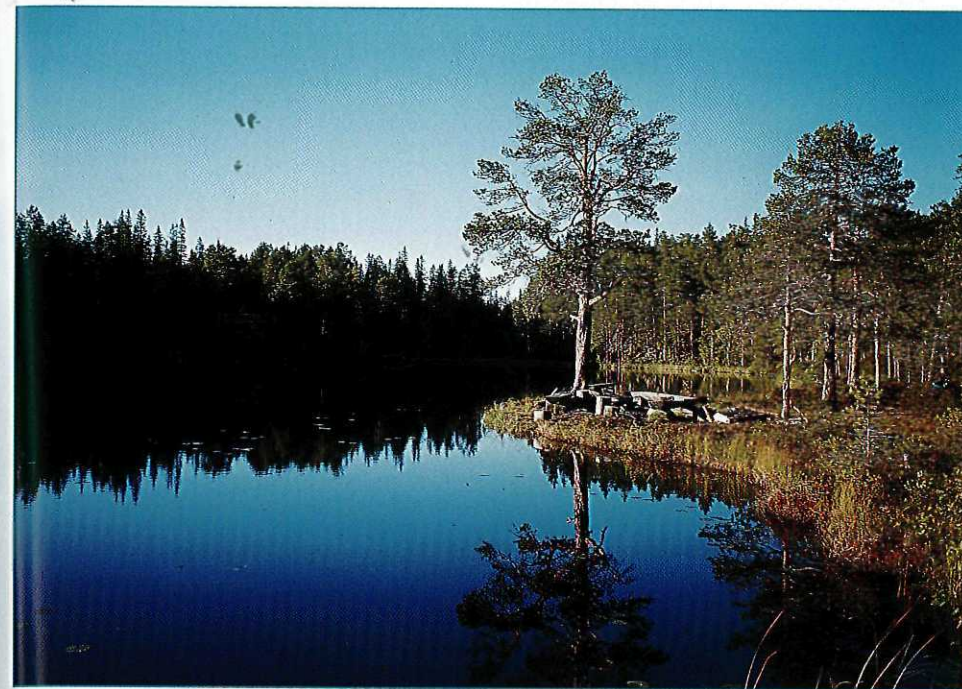
**Adkomst:** Buss Hommelvik-Selbustrand med avstigning ved Bakken.

**Kart:** Turkart for Malvikmarka 1:25 000 fra 1989. Kart 1:50 000, blad 1621 IV Trondheim og 1621 I Stjørdal.

**Turen:** Vegen over skogen fra Bakken til Engan er i våre dager mest kjent som den gamle kirkevegen til «mostingan». Vegleia er eldgammel. Her kom pilegrimene i store flokker fra Mariakirka ved gården Volden, som ligger etpar kilometer sør for Bakken, på veg til Olavshøgtida i Trondheim. Her kjørte man malm til Mostadmark jernverk i verkets første

tid, og her fraktet selbyggene kvernstein og tømmer. Bygda nede ved fjorden var også viktig for trafikken langs vegen; først og fremst kirkestedet Malvik, men også båt-anløpet Haugberget og skysskaffer- og gjest-giverstedet Stor-Malvik. Gerhard Schøning besøkte Mostadmark jernverk i 1775, og han forteller: «Fra den Gaard Engan i Malvik Sogn, beliggende en kvart Miil fra Malvik Kirke mot sør-øst, hvor Veien til Mostadmark begynner, regnes at vere 3/4 Miil over Skoven til Mostad Værk.»

Vår tur starter i veikrysset mellom Selbuvegen og vegen til Jervan ved Jonsvatnet. Fra Bakken passerer vi gården Skaugan og Granåsen, der det var en bebodd husmannsplass fram til 1944. Her holdt Petter Granås til i mange år; en original som det fortelles mange historier om. Sjøl var han en mester i å fortelle herfra fortsetter stien på nordsida av Bakktjønna. Til venstre for stien ser vi ei hytte. Det er «Pormannshytta», som en gang tilhørte en hjemvendt norsk-amerikaner og sannsynligvis fikk navnet sitt fra han, «The Poor Man's Hut». Forbi fattigmannshytta gjennom Bakmarka følger vi bekken og passerer noen myrer. Stien følger der furumoene langs Skarpåskjølen. Her står også Kvilesteinen, som kan være god å ty til den dag i dag. På heimveg til Mostadmarka kunne folk herfra se det lyste i vinduene på Volden. Med andre ord har vi her fri sikt tilbake mot utgangspunktet. Ved enden av Skarpåskjølen ligger



Ved det idylliske Nyvatnet er det lagt til rette for en trivelig rast på Kjerkstien.

Foto: Erik Stabell

Gapberget. Sagnet forteller at en som gjette på Skarpåsvollen, så huldra med hele sin buskap her. Han ble da så forgapt at han aldri mer kunne lukke munnen. Stien går videre nedover åsen mot Fjølbrumyra. Her synes tydelig et utformet søkk i terrenget der stien har gått. Trolig kommer navnet at det her har vært lagt stokker i myra for å gjøre den mer framkommelig. Stien krysser myra i en liten skogpoll. Nord for stien fantes her fram til ca. 1940 en særegen, sylindrerformet stein, som ble kalt smørkanna. Når den ble løftet opp og sluppet ned, skranglet det i den som om den var full av penger. Videre, kommer vi til Svarttjønnbekken, også kalt Vaskarbekken, fordi dåpsbarna ble vasket og stelt her før kjerkfolket dro videre til kirka. Så går stien over setervollen Nyvollen og langs Nyvatnet,

der vi finner en fin plass klargjort for rast og kaffekoking. Etterpå følger vi de glattskurte berga langs Engkjølen ned mot Engan, videre på ny gangbru over Sagelva, til Kvitberget, Kleivvollen og gjennom Forbordsgrenda. Så i undergang under motorveien til «Rabill'n», som kanskje har vært gammelt kirkested, og derfra fram til Malvik kirke, alternativt til Vikhammer. Den nåværende kirka ble bygd i 1846 og erstattet ei lita, enskipet kirke bygd i 1650-åra. Men kirke var det på stedet også i katolsk tid. Så her går vi i gamle fotefar helt fram til målet.

**Heimreise:** Buss langs gammelriksvegen.

Arnfinn Vikhammer/Per Christiansen